

lán álltak, vagy csatlakoztak az őslakosok népi mozgalmához, vállalva a mártíromságot is. Az egyház, annak fiai és lányai a latin-amerikai emberek identitásának részét képezik. Egy olyan identitását, amelyet itt ugyanúgy, mint más országokban, bizonyos erők el akarnak törölni, mert hitünk sokszor forradalmi, és mert hitünk dacol a mammon zsarnokságával. Ma rémülettel nézünk, ahogy a Közel-Keleten és máshol a világon annyi testvérünket üldözik, kínozzák és ölik meg azért, mert hisznek Jézusban. Ezt ellen is fel kell szólalnunk: a mostani harmadik világháborúban egyfajta népiértés zajlik, amelynek véget kell vetni.

Engedjétek meg, hogy kifejezzem testvéreinknek a latin-amerikai őslakos mozgalomban mély szeretetemet és elismerésemet az erőfeszítéseikért, hogy olyan együttélést alakítsanak ki emberek és kultúrák közt, amelyet én polihedrikusnak (= *többdimenziós idomra hasonlítóknak, a szerk.*) neveznék, ahol minden csoport a közösen kialakított sokszínűség révén őrzi meg saját identitását úgy, hogy az nem veszélyezteti, hanem inkább erősíti az egységet. A kultúrák együttéléseért folytatott küzdelmek, amely az őslakosok jogainak védelmét ötvözi az államok területi integritásával, mindannyiunk számára gazdagító és lelkesítő.

3.3. A harmadik feladat talán ma a legfontosabb számunkra: ez Föld Anyánk védelme

Büntetlenül zajlik közös otthonunk kirablása, letarolása és megkárosítása. E folyamatnak gyáván védelmére kelni komoly bűn. Egyre növekvő csalódottsággal nézünk, ahogy egyik nemzetközi csúcstalálkozó zajlik a másik után, komoly eredmény nélkül. Nyilvánvaló, határozott és sürgető erkölcsi kötelességünk teljesíteni, ami eddig nem történt meg. Nem engedhetjük meg bizonyos – globális, ámde nem univerzális – érdekeknek, hogy uralkodóvá váljanak államok és nemzetközi szervezetek felett, és azt sem, hogy folytassák a teremtés rombolását. Az emberek és mozgalmak szólaljanak fel, mozgósítsák magukat, és követeljék – békésen, de határozottan –, a megfelelő intézkedések sürgős végrehajtását. Kérlek titeket Isten nevében, védjétek meg Föld Anyát. Erről a kérdésről megfelelően szoltam a *Laudato si'* kezdetű enciklikámban.

4.

Zárásképpen szeretném megismételni: az emberiség jövője nem csupán a nagy vezetők, a nagyhatalmak és az elit kezében van. Alapvetően az emberek kezében van, és az emberek szervezőképességén múlik. Az ő kezük az, amely a változásnak ezt a folyamatát alázatosan és szilárd meggyőződéssel irányítja. Veletek vagyok! Mondjuk együtt szívből: Ne legyen család lakhatás nélkül; ne legyenek parasztok föld nélkül; ne legyenek munkások jogok nélkül; ne legyenek emberek szuverenitás nélkül; ne legyenek egyének méltóság nélkül; ne legyenek gyerekek gyermekkor nélkül; ne legyenek fiatalok jövő nélkül; ne legyenek idősek tisztaság nélkül! Folytassátok a küzdelmet, és kérlek titeket, hogy nagyon vigyázzatok Föld Anyánkra. Imádkozom értetek és veletek, és kérem Istent, a mi Atyánkat, hogy álljon mellétek, és áldjon meg benneteket, hogy töltsön el titeket szeretettel, és védjen meg utatokon azáltal, hogy erőt ad nektek talpon maradni: ez az erő a remény, a remény, amely nem okoz csalódást. Köszönöm, és kérlek titeket, imádkozzatok értem. (*taps*)

Akik pedig nem tudnak imádkozni, minden tisztelettel, kérem, gondoljatok rám, és küldjétek jó hullámokat!

A nemzetközi sajtó által sokáig elhallgatott beszéd 2015. július 9-én hangzott el a bolíviai Santa Cruzban, a Népi Mozgalmak Világtalálkozóján, amelyet az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsa és a Pápai Társadalomtudományi Akadémia hívott össze.

A fordítás a Vatikáni Rádió által közölt hivatalos angol változat alapján készült.

Forrás: greenpeace.blog.hu.

Dietrich Bonhoeffer

Ki vagyok én?

Ki vagyok én? Gyakran mondják: cellámból úgy lépek elő, derűsen, nyugodtan, keményen, mint várából a földesúr.

Ki vagyok én? Gyakran mondják: öreimmel úgy beszéllek, szabadon, tisztán, kedvesen, mintha parancsnokuk volnék.

Ki vagyok én? Azt is mondják: sorsomat úgy viselem, mosollyal, nyugodtan, büszkén, mint aki váltig győzni szokott. Az vagyok valóban, aminek mondanak? Vagy csak az, aminek magamat ismerem? Kalitkába zárt madár; sóvárgó, nyugtalan beteg, aki levegőért kapkod, fuldokol, színekre, virágra, madárdalra vágyik, jó szóra, baráti melegre, dühíti oktalan erőszak, kicsinyes bántás, hánykolódik nagy dolgokra várva, tehetetlenül aggódik, messze van barátja, imádságra, gondolatra, alkotásra fáradt, szíve üres, kész már mindentől búcsúzni? Ki vagyok én? Ez vagy az? Hol ez, hol amaz? Egyszerre mindkettő? Másokat ámitó, magában sápitó hitvány alak? Vagy vert had fut bennem szanaszét a már kivívott győzelem elől? Ki vagyok én? Váltig faggat, gúnyol a magány, a gyötrelmem. Bárki vagyok, Te tudod, ismeresz: Tiéd vagyok én, Istenem!

Dietrich Bonhoeffer Breslauban (Wrocław, Boroszló) született 1906. február 4-én. Evangélikus lelkész, teológus volt, a Hitlerrel szembeni német ellenállás támogatója és mártírja. Az idén 70 éve, 1945. április 9-én a flossenbürgi koncentrációs táborban végezték ki.